୧୭-୩-୨୧ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓଁ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:—ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବାବାଙ୍କଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନର ସାଗର ହୋଇଛ, ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି, ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ତ୍ରିନେତ୍ରୀ, ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ଏବଂ ତ୍ରିଲୋକିନାଥ ଅଟ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ସାରା ବିଶ୍ୱର ଆତ୍ମିକ ସେବା ତୁମମାନଙ୍କ ବ୍ୟତିତ ଆଉ କେହି କରିପାରିବେ ନାହିଁ-କାହିଁକି ?

ଉ□ର:- କାରଣ ତୁମକୁ ହିଁ ପରମ ଆତ୍ମା ଶିବବାବାଙ୍କର ଶକ୍ତି ମିଳିଛି । ପ୍ରଥମେ ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସୁପ୍ରିମ୍ ରୁହ ଅର୍ଥାତ୍ ପରମ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନର ଇଞ୍ଜେକ୍ସନ୍ ଦିଆଯାଉଛି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ତୁମେ ପା□ ବିକାର ଉପରେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଉଛ । ଏହିଭଳି ସେବା ଆଉ କେହି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । କଳ୍ପ କଳ୍ପ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଏହିଭଳି ଆତ୍ମିକ ସେବା କରୁଛ ।

ଓଁ ଶାନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ହିଁ ବସିବାକୁ ହେବ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେହଧାରୀଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ନୁହେଁ । ଯେଉଁମାନେ ନୂଆ ନୂଆ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ତ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣି ହିଁ ନାହାନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ତାଙ୍କର ନାମ ତ' ବହୁତ ସହଜ, ଶିବବାବା । ସନ୍ତାନମାନେ ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ଜାଣିନାହାନ୍ତି, ଏହା କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା । ଶିବବାବା ତ' ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପତିତମାନଙ୍କର ପାବନକ□ା, ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୁଃଖହ□ା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସିଏ କିଏ ଏକଥା କେବଳ ତୁମେ ବି.କେ.ମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କର ନାତି, ନାତୁଣୀ । ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନିଜର ପିତା ଏବଂ ତାଙ୍କର ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ତ' ଜାଣିଥିବ ! ଏବେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପିଲାମାନେ ସବୁକିଛି ଜାଣିଯାଉଛନ୍ତି । ଏହା ତ' ପତିତ ଦୁନିଆ ଅଟେ । ସମସ୍ତ କଳିଯୁଗୀ ପତିତମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ପବିତ୍ର କିପରି କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ତ କେବଳ ବି.କେ.ମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ କଳିଯୁଗର ଦୁର୍ଗତିରୁ ମୁକ୍ତ କରି ସତ୍ୟଯୁଗୀ ସଦ୍‌ଗତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇଥା'ନ୍ତି । ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ଭାରତରେ ହିଁ ପାଳନ ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ସିଏ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଭାରତକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆସି କ'ଣ ଦେଉଛନ୍ତି ତାହା ଭାରତବାସୀ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଶିବ ଜୟନ୍ତି ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ପରନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିନାହାନ୍ତି ।

ଗୀତ- ନୟନ ହୀନ୍‌କୋ ରାହ ଦିଖାଓ...

ଆମେ ସବୁ ନୟନହୀନ, ଏହା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ରଚିତ କବିତା ବା ଗୀତ ଅଟେ । ଏହି ସ୍ଥୁଳ ନୟନ ତ' ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଛି କିନ୍ତୁ ନିଜକୁ ନୟନହୀନ ବୋଲି କାହିଁକି କହୁଛନ୍ତି ? ସେକଥା ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତୁମଠାରେ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ନାହିଁ । ତେବେ ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ନଜାଣିବା ହିଁ ଅଜ୍ଞାନତା ଅଟେ । ବାବାଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାଣିବା ହିଁ ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ । ବାବା ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଦେଉଛନ୍ତି । ଯାହାଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିଯାଇଛ । ଜ୍ଞାନ ସାଗରଙ୍କର ସନ୍ତାନ ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନର ସାଗର ହୋଇଯାଉଛ । ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିବା ଅର୍ଥ ହିଁ ତ୍ରିନେତ୍ରୀ, ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ, ତ୍ରିଲୋକୀନାଥ ହୋଇଯିବା । ଭାରତବାସୀ ଏକଥା ଜାଣିନାହାନ୍ତି ଯେ, ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଯିଏକି ସତ୍ୟଯୁଗର ମାଲିକ ଥିଲେ, ଏମାନଙ୍କୁ ଏହି ବର୍ସା କିପରି ମିଳିଲା ? ସେମାନେ ଏହି ସୃଷ୍ଟିକୁ କେବେ ଆସିଥିଲେ ? ପୁଣି କୁଆଡେ ଗଲେ ? କିପରି ରାଜ୍ୟ ନେଲେ ? କିଛି ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଏହି ଦେବତାମାନେ ତ ପାବନ ଅଟନ୍ତି ନା । ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାବନ ତ' ନିଶ୍ଚିତ ବାବା ହିଁ କରିଥିବେ । ତୁମେ ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କୁ ବାବା ହିଁ ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଶିବଙ୍କୁ ମାନୁଛନ୍ତି । ଶିବଙ୍କର ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ଭାରତରେ ହିଁ ହୋଇଥିଲା । ଭଗବାନ ତ ସର୍ବୋଚ୍ଚ । ଶିବଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ଏହିଠାରେ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ଜଗତଅମ୍ବା, ଜଗତପିତା ବ୍ରହ୍ମାଏବଂ ସରସ୍ୱତୀଙ୍କର ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ଏହିଠାରେ ହିଁ ହେଉଛି । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ଜୟନ୍ତୀ ଭାରତରେ ହିଁ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା, ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ଏହିଠାରେ ହିଁ ହୋଇଥାଏ, ସେଇମାନେ ହିଁ ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଅଟନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଭାରତବାସୀ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି, ହେ ପତିତ ପାବନ ଆସ, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ସମସ୍ତେ ପତିତ । ସାଧୁ ସନ୍ଥ ଋଷି ମୁନି ଆଦି ସମସ୍ତେ ଡାକୁଛନ୍ତି, ଆମକୁ ପାବନ କରିବା ପାଇଁ ଆସ । ଅନ୍ୟପଟେ ପୁଣି ପାପ ଧୋଇବା ପାଇଁ କୁମ୍ଭମେଳା ଆଦିକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଗଙ୍ଗା ହେଉଛି ପତିତ-ପାବନୀ । ଯଦି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଡାକୁଛନ୍ତି, ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ, ତେବେ ମନୁଷ୍ୟ କିପରି କାହାକୁ ପାବନ କରିପାରିବ ? ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତୁମେ ପ୍ରଥମେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଥିଲ, ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ ପାବନ

ଥିଲ । ଏବେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ । ପୁଣି ଏକଥା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ରାସ୍ତା ଦେଖାଅ ପ୍ରଭୁ । କେଉଁ ରାସ୍ତା । କହୁଛନ୍ତି, ବାବା ଆମକୁ ଜୀବନମୁକ୍ତିର ରାସ୍ତା ଦେଖାଅ । ଆମ ଭିତରେ ପା□ ବିକାର ଅଛି । ବାବା ଆମେ ଯେତେବେଳେ ସବୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ନିର୍ବିକାରୀ ଥିଲୁ । ଏବେ ବିକାରୀ ପତିତ୍ତ ହୋଇଯାଇଛୁ, ଏହାର କିଛି ରହସ୍ୟ ତ' ଶୁଣାଅ । ଏହା କୌଣସି ମନଗଢ଼ା କାହାଣୀ ନୁହେଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି- ଏହା ହିଁ ଶ୍ରୀମତ ଭଗବତ୍ ଗୀତା ଅଥବା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣାଯାଇଥିବା ଗୀତା ଅଟେ । ନିରାକାର ଭଗବାନ ହିଁ ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରିଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଭଗବାନ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଏତେ ବଡ ବଡ ଗୁରୁମାନେ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଭାରତ ଏତେ ପତିତ କଉଡିଭଳି କାହିଁକି ହୋଇଯାଇଛି । ଏହା କାଲିର କଥା ଯେବେକି ଭାରତ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା । ବାବା ହିଁ ଭାରତକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ଉପହାର ଦେଇଥିଲେ । ପତିତ ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କୁ ଆସି ରାଜଯୋଗ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ପବିତ୍ର କରିଥିଲେ । ପୁଣି ବାବା ଏବେ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ସେବାଧାରୀ ହୋଇ ଆସିଛନ୍ତି । ବାବା ହେଲେ ଆତ୍ମିକ ସେବାଧାରୀ । ବାକି ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ର ହେଲେ ଶାରିରୀକ ସେବାଧାରୀ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଶାରୀରିକ ସେବାଧାରୀ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ପୁସ୍ତକ ଆଦି ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ନିରାକାର ସାକାର ସାଧାରଣ ବୃଦ୍ଧ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି । ହେ ଭାରତବାସୀ ପିଲାମାନେ, ଦେଖ ଆତ୍ମାର ପିତା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା ଶୁଣାଉନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନିରାକାର ପିତା ଏହି ଶରୀରର ଆଧାର ନେଉଛନ୍ତି । ଶିବଙ୍କର ତ' ନିଜର ଶରୀର ନାହିଁ । ଶାଳଗ୍ରାମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ତ' ନିଜର ଶରୀର ଅଛି । ଯେଉଁମାନେ ପୁନର୍ଜନ୍ମରେ ଆସି ଆସି ପତିତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତ' ସାରା ଦୁନିଆ ପତିତ । ଏଠାରେ କେହି ପବିତ୍ର ଜଣେ ବି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ସ□ପ୍ରଧାନ ଥିଲ ପୁଣି ଖାଦ ମିଶିବା କାରଣରୁ ସ□ ଅବସ୍ଥାରୁ ରଜୋ, ତମୋକୁ ଆସିଛ । ତୁମେ ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଶିବବାବା ଆସି ଶରୀର ଧାରଣ କରୁଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ଭାଗୀରଥ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି । ମନ୍ଦିରରେ ଶଙ୍କରଙ୍କର ଚିତ୍ର ଦେଖାଇଛନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଶିବ ଶଙ୍କରକୁ ଏକ ବୋଲି ଭାବି ନେଇଛନ୍ତି । ଏକଥା ବୁଝିନାହାନ୍ତି ଯେ ଶିବ ତ' ନିରାକାର ଏବଂ ଶଙ୍କର ଆକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ଶିବ ଶଙ୍କରଙ୍କୁ ଏକାଠି କିପରି କହୁଛ । ଆଚ୍ଛା ପୁଣି ବଳଦ ଉପରେ ଆରୋହଣ କିଏ କରୁଛନ୍ତି । ଶିବ ନା ଶଙ୍କର ? ସୂକ୍ଷଲୋକରେ ବଳଦ କେଉଁଠୁ ଆସିଲା ? ଶିବ ତ' ବ୍ରହ୍ମଲୋକରେ ରହନ୍ତି ଏବଂ ଶଙ୍କର ରହନ୍ତି ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକରେ । ବ୍ରହ୍ମଲୋକରେ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟେ ଅଛନ୍ତି । ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକରେ ତ'କେବଳ ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କର ଅଛନ୍ତି, ସେଠାରେ କୌଣସି ଜୀବଜନ୍ତୁ ନାହାନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସାଧାରଣ ବୃଦ୍ଧ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ନିଜର ଜନ୍ମକୁ ଜାଣିନାହଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ତୁମେ କେତେ ଜନ୍ମ ନେଇଛ ? ୮୪ ଜନ୍ମ । ବ□ମାନ ଏହା ହେଉଛି ଶେଷ ଜନ୍ମ । ଭାରତ ଯିଏକି ଅମରଲୋକ ପାବନ ଥିଲା, ତାହା ଏବେ ମୃତ୍ୟଲୋକ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି । ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତିଦାତା ତ' ଜଣେ ନା । ରୁଦ୍ରମାଳା ମଧ୍ୟ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଶିବଙ୍କର । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ୧୦୮ ରୁଦ୍ରମାଳା କୁହାଯାଏ । ତେବେ ସମସ୍ତେ ଶିବଙ୍କର ଗଳାର ହାର ଅଟନ୍ତି । ବାବା ତ' ପତିତ-ପାବନ, ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତିଦାତା, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି । ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ହଦର ବର୍ସା ମିଳିଥାଏ ଯାହାକୁ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ କାକବିଷ୍ଠା ସମାନ ସୁଖ ବୋଲି ଭାବିଥା'ନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ତୁମର ଏହି ଦୁନିଆର ସୁଖ ନିଶ୍ଚିତ କାକ ବିଷ୍ଠା ସମାନ ଅଟେ । ବାବା ହିଁ ଏଠାକୁ ଆସି ଏହି ଜ୍ଞାନ ଆଧାରରେ ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ ବା କ□ାକୁ ଫୁଲ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ଗୀତାର ଜ୍ଞାନ ଅଟେ । ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ କେହି ମନୁଷ୍ୟ ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ପତିତ ପାବନ ବାବା ହିଁ ବୁଝାଇପାରିବେ । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ସମ୍ପ□ ମିଳୁଛି, ଯାହାକି ତୁମେମାନେ ନେଉଛ । ତୁମେ ହିଁ କେବଳ ସଦ୍‌ଗତି ଆଡକୁ ଯାଉଛ । ଏବେ ତ' ତୁମେମାନେ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ଅଛ ସେମାନେ କଳିଯୁଗରେ ଅଛନ୍ତି । ଏବେ ହେଲା କଳିଯୁଗର ଅନ୍ତିମ ସମୟ । ମହାଭାରତ ଲଢ଼େଇ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ । ୫୦୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ରାଜଯୋଗର ଶିକ୍ଷା ନେଉଥିଲ, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ରୂପୀ ପାଳଗଦାକୁ ନିଆଁ ଲାଗିଥିଲା । ଏହିଭଳି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେବାପାଇଁ ଏବେ ତୁମେମାନେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛ । ବାକି ସବୁ ହେଲା ଭକ୍ତିମାର୍ଗ । ବାବା ଯେତେବେଳେ ଆସୁଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସ୍ୱର୍ଗର ଦ୍ୱାର ଖୋଲୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ଶିବଶକ୍ତି ଭାରତମାତାମାନେ ତ' ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ଭାରତକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ଶିବ ଶକ୍ତି ଭାରତମାତା, ଯିଏକି ଭାରତକୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପରିଣତ କରୁଛ । ତୁମେମାନେ ଶିବଙ୍କର ହିଁ ସନ୍ତାନ ଅଟ, ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ସ୍ମରଣ କରୁଛ । ଶିବଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ନେଇ ପା□ ବିକାର ରୂପୀ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ତୁମେମାନେ

୫୦୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ମଧ୍ଯ ଭାରତର ସେବା କରିଥିଲ । ଦୁନିଆର ସମାଜ ସେବୀମାନେ ଶାରିରୀକ ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ହେଲା ଆତ୍ମିକ ସେବା । ପରମପିତା ଆସି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ଇଞ୍ଜେକ୍‌ସନ୍ ଦେଉଛନ୍ତି, ରାଜଯୋଗର ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଏସବୁ କଥା ଆତ୍ମା ହିଁ ଶୁଣୁଛି । ତୁମେମାନେ ଆତ୍ମା, । ତୁମେ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛ । ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଆଉ ଗୋଟିଏ ନେଉଛ । ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ୮୪ ମା-ବାପା କରିଛ । ସତ୍ୟତ୍ରେତା ଯୁଗରେ ତୁମେମାନେ ସ୍ଵର୍ଗର ସୁଖ ପାଇଥିଲ । ଏବେ ପୁଣି ବେହଦର ବାବାଙ୍କଦ୍ଵାରା ସୁଖର ବର୍ଷା ନେଉଛ । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଭାରତକୁ ଏହି ବର୍ସା ମିଳିଥିଲା । ଭାରତରେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ସେଠାରେ ଅସୁର ଆଦି କେହି ନଥିଲେ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏବେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ନିଆଁ ଲାଗିବ । ମୁଁ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରୁଛି । ଯାହାଦ୍ଵାରା ତୁମେ ସବୁ ପବିତ୍ର ଦେବତା ହେଉଛ । ହଜାର ହଜାର ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଦେବତା ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ କ□ାରୁ ଫୁଲ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଦେଉଛନ୍ତି ଯାହାଦ୍ଵାରା ତୁମେ ସାରା ଡ୍ରାମାକୁ, ଶିବବାବାଙ୍କର କିପରି ପାର୍ଟ ଚାଲିଛି, ସବୁକିଛି ଜାଣିପାରୁଛ । ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ କ'ଣ, ତାହା ମଧ୍ଯ ଜାଣିଛ । ଭକ୍ତିରେ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ଯେ, ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ନାଭିରୁ ବ୍ରହ୍ମା ବାହାରିଛନ୍ତି । କାରଣ ବ୍ରହ୍ମା ହିଁ ସେଠାରେ ଯାଇ ବିଷ୍ଣୁ ହେଉଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ପୁଣି ଦେବତା ହେଉଛନ୍ତି । ବିଷ୍ଣୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା ହେବାପାଇଁ ୫୦୦୦ ବର୍ଷ ଲାଗିଲା, ଏକଥା କେବଳ ତୁମକୁ ଜଣାଅଛି । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ନାଭିକମଳରୁ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ପ୍ରଗଟ ହେଉଛି । ସେମାନେ ତ କେବଳ ଚିତ୍ର ତିଆରି କରିଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ନାଭିରୁ ବ୍ରହ୍ମା ବାହାରିଛନ୍ତି । ପୁଣି ସମସ୍ତ ବେଦଶାସ୍ତ୍ରର ସାର କଥା ଶୁଣାଇଲେ । ଏବେ ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ସାରକଥାକୁ ଜାଣୁଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୁଖ୍ୟ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ହେଲା ୪ଟି । ପ୍ରଥମ ଦୈବୀ ଧର୍ମର ଶାସ୍ତ୍ର ହେଲା ଗୀତା । ଗୀତା କିଏ ଶୁଣାଇଛନ୍ତି ? ଶିବବାବା । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ପତିତ-ପାବନ, ସୁଖର ସାଗର ଶିବବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ଆସି ଭାରତକୁ ସ୍ଵର୍ଗ କରିଥିଲେ, ନୁହେଁ କି କୃଷ୍ଣ । କୃଷ୍ଣ ତ' ମୋ'ଦ୍ଵାରା ଜ୍ଞାନ ଶୁଣି ପୁନର୍ବାର କୃଷ୍ଣ ହେଲେ । ତେବେ ଏହା ଗୁପ୍ତ କଥା ହେଲା ନା । ନୂଆ ନୂଆ ପିଲାମାନେ ଏହିସବ କଥାକୁ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ଦୁନିଆକୁ ନର୍କ କୁହାଯାଉଛି, ତାକୁ ସ୍ଵର୍ଗ । ଶିବବାବା ହିଁ ସ୍ଵର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ । ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ତେବେ ତୁମେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଏହି ମୃତ୍ୟୁଲୋକ ଦୁଃଖଧାମରେ ତୁମର ଏହା ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ଅଟେ । ଭାରତ ଅମର ଲୋକ ଥିଲା । ସେଠାରେ ଦୁଃଖର ନାମ ନଥିଲା । ଭାରତ ପରିସ୍ତାନ ଥିଲା, ଏବେ କବରସ୍ଥାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ମଶାନ ଭୂମି ପାଲଟି ଯାଇଛି, ପୁଣି ପରିସ୍ତାନ ହେବ । ଏସବୁ ହେଲା ବୁଝିବାର କଥା । ଏହା ହେଲା ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବାର ପାଠଶାଳା, କୌଣସି ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କର ସତ୍‌ସଙ୍ଗ ନୁହେଁ, ଯେଉଁଠି ଶାସ୍ତ୍ର ଶୁଣାଯାଉଛି । ଏହିସବୁ କଥାକୁ କେହି ନୂଆ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୭ ଦିନର କୋର୍ସ ନକରିଛନ୍ତି । ବ□ମାନ ତ ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ମଧ୍ଯ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ସ୍ମରଣ କରୁଛି । କାରଣ ସମସ୍ତେ ସେହି ଏକମାତ୍ର ପରମାତ୍ମା ପ୍ରେମିକଙ୍କର ପ୍ରେମିକା ଅଟନ୍ତି । ବାବା ଆସି ସତ୍ୟଖଣ୍ଡ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ଅଧାକଳ୍ପ ପରେ ପୁଣି ରାବଣ ଆସି ମିଥ୍ୟାଖଣ୍ଡ କରିଦେଉଛି । ଏବେ ହେଲା ସଙ୍ଗମ । ଏହା ଏସବୁ ବୁଝିବାର କଥା । ଆଚ୍ଛା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ଭାରତର ସଚ୍ଚା ସଚ୍ଚା ଆତ୍ମିକ ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ନେଇ ୫ ବିକାର ରୂପୀ ଶତ୍ରୁ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବାପାଇଁ ପବିତ୍ର ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଜ୍ଞାନକୁ ଜୀବନରେ ଧାରଣ କରି କ□ାରୁ ଫୁଲ ହେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ:- ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ସର୍ବଦା ଖୁସି ବା ହାଲୁକା ପଣିଆର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ମନମତ ଏବଂ ପରମତଠାରୁ ମୁକ୍ତ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ମନ ସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହୁଥିବ, ମନ ଭିତରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ହଲଚଲ ନଥିବ, ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲିବା ଦ୍ୱାରା ମନ ଭିତରେ ସର୍ବଦା ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଖୁସି ରହୁଥିବ । ସେମାନେ ସର୍ବଦା ହାଲୁକା ପଣିଆର ଅନୁଭବ କରୁଥିବେ, ସେଥିପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ବି ମନ ଭିତରେ ହଲଚଲ ଆସୁଛି ବା ଟିକିଏ ବି ଖୁସିର ମାତ୍ରା କମିଯାଉଛି ସେତେବେଳେ ଚେକ୍ କର - ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କେଉଁଠି ନା କେଉଁଠି ଶ୍ରୀମତର ଅବଜ୍ଞା ହୋଇଥିବ, ସେଥିପାଇଁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପରେ ନିଜର ଚେକିଙ୍ଗ୍ କରି ମନମତ ବା ପରମତରୁ ନିଜକୁ ମୁକ୍ତ କରିନିଅ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ବୁଦ୍ଧିରୂପୀ ବିମାନ ଦ୍ୱାରା ନିଜର ସ୍ୱଧାମରେ ପହ୍ଁ ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର କିରଣର ଅନୁଭବ କରିବା ହିଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୋଗ ଅଟେ ।

"ମାତେଶ୍ୱରୀଙ୍କର ଅମୂଲ୍ୟ ମହାବାକ୍ୟ"

(୧) ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରଭେଦ:- ଗାୟନ ଅଛି, ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମା ବହୁତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଲଗା ରହିଥିଲେ ଏବଂ ସଦ୍‌ଗୁରୁ ପରମାତ୍ମା ନିଜେ ଆସି ଦଲାଲ ରୂପରେ ନିଜ ସହିତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମିଳନ କରାଇଥିଲେ ଯାହାକୁ ସୁନ୍ଦର ମେଳା କୁହାଯାଇଛି । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏହି ଶବ୍ଦ କହୁଛୁ ତେବେ ଏହାର ଯଥାର୍ଥ ଅର୍ଥ ହେଲା ଯେ ଆତ୍ମା ପରମାତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ବହୁତ ସମୟ ଧରି ଅଲଗା ରହି ଆସିଛି । ତେବେ ବହୁତ କାଳର ଅର୍ଥ ହେଲା - ବହୁତ ସମୟ ଧରି ଆତ୍ମା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇ ରହିଛି । ତେଣୁ ଏହି ଶବ୍ଦ ପ୍ରମାଣିତ କରୁଛି ଯେ ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମା ଦୁହେଁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ଭିତରେ ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରଭେଦ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରିଚୟ ଜଣାନଥିବା କାରଣରୁ ସେମାନେ ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥକୁ ଏଭଳି କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ଆତ୍ମା ହିଁ ପରମାତ୍ମା ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ଉପରେ ମାୟାର ଆବରଣ ଚଢି ରହିଥିବା କାରଣରୁ ନିଜର ଅସଲି ସ୍ୱରୂପକୁ ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଆତ୍ମା ଉପରୁ ମାୟାର ଆବରଣ ବାହାରିଯିବା ପରେ ଆତ୍ମା ପୁଣି ସେହି ପରମାତ୍ମା ହୋଇଯିବେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଏହି ଅର୍ଥରେ ଆତ୍ମାକୁ ଅଲଗା ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେହି ଏପରି ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ଆତ୍ମା ହିଁ ପରମାତ୍ମା ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ନିଜକୁ ଭୁଲି ଯାଇଥିବା କାରଣରୁ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛି । ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ପୁନର୍ବାର ନିଜକୁ ଜାଣି ଶୁଦ୍ଧ-ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଉଛି ସେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ଏକ ହୋଇଯିବେ । ତେବେ ସେମାନେ ଏହି ଅର୍ଥରେ ହିଁ ଆତ୍ମା ଅଲଗା ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ଜାଣିଛେ ଯେ ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମା ଉଭୟ ଅଲଗା ଅଟନ୍ତି । ନା, ଆତ୍ମା ପରମାତ୍ମା ହୋଇପାରିବ ନା, ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ଏକ ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ଏମିତି ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ, ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଆବରଣ ଚଢିପାରିବ ।

(୨) ମନ ଅଶାନ୍ତି ହେବାର କାରଣ ହେଲା, କର୍ମବନ୍ଧନ ଏବଂ ଶାନ୍ତିର ଆଧାର ହେଲା, କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା - ମନକୁ ଶାନ୍ତି ମିଳିଯାଉ ଏହି ଆଶା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟର ଅବଶ୍ୟ ଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଅନେକ ପ୍ରକାରରେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମନର ଶାନ୍ତି ମିଳିପାରି ନାହିଁ । ଏହାର ଯଥାର୍ଥ କାରଣ କ'ଣ ? ପ୍ରଥମେ ଏହି କଥା ବିଚାର କରିବା ଜରୁରୀ ଯେ, ମନ ଅଶାନ୍ତ ହେବାର ମୂଳ କାରଣ କ'ଣ ? ତେବେ ମନର ଅଶାନ୍ତିର ମୂଳ କାରଣ ହେଲା - କର୍ମବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧିହେବା । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏହି ୫ ବିକାରର ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ନ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶାନ୍ତିରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ କର୍ମବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିଯିବ ସେତେବେଳେ ମନର ଶାନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବନମୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବେ । ତେବେ ବିଚାର କରିବା ଦରକାର ଯେ, ଏହି କର୍ମବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତି କିପରି ମିଳିବ ? ଏବଂ ସେଥିରୁ ଆମକୁ ମୁକ୍ତ କିଏ କରିପାରିବେ ? ଏକଥା ତ ଆମେମାନେ ଜାଣିଛେ ଯେ, ମନୁଷ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ କେବେ ବି ମୁକ୍ତି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତେବେ ଏକମାତ୍ର ପରମାତ୍ମା ହିଁ ଏହି କର୍ମବନ୍ଧନ ରୂପି ହିସାବ-କିତାବରୁ ମୁକ୍ତ କରିପାରିବେ ଏବଂ ବ ମାନ ସମୟରେ ହିଁ ସିଏ ଏଠାକୁ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କର୍ମବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ସୁଖଦାତା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି ।

ମୁଁ ଆତ୍ମା ବାସ୍ତବରେ କାହାର ସନ୍ତାନ, ମୋର ପ୍ରକୃତ ଗୁଣ କ'ଣ ? ଏହି ଜ୍ଞାନ ଯେତେବେଳେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିଯିବ ସେତେବେଳେ ସବୁ କର୍ମବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିଯିବ ଏବଂ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଆମକୁ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି ଅର୍ଥାତ୍ ପରମାତ୍ମା ହିଁ ଆମକୁ କର୍ମବନ୍ଧନମୁକ୍ତ କରନ୍ତି ।